

ljevog broda, krenuo sa strojevima svom snagom natrag. To je bio dužan učiniti, jer bi jedino time, u datoj situaciji, mogao izbjeći sudar.

/LLLR 1962, str.31-37/

K.S.

PRVOSTEPENI SUD ENGLLESKE
/Queen's Bench Division/

Presuda od 7,8,9 i 12.II 1962.

Odgovornost brodarā i slagačkog poduzeća za sigurnost slagača - Brodar je odgovoran za sigurno slaganje tereta na obali - Slagačko poduzeće je također odgovorno prema slagaču za njegovu sigurnost - Omjer odgovornosti - Naknadjuje se šteta u zaradi, boli i gubitku zabave

Brodar /drugotuženi u parnici/ dao je složiti na obali sa svojim ljudima 16 đipova, a kad ih nije bilo moguće dalje otpremiti, dok je još njegov brod "Dominion Monarch" bio u luci, povjerio je zadatak dalje otpreme prvotuženom slagačkom poduzeću. Prilikom iskrcane i na obali složene dalje otpreme robe, i to nakon što je već 7 komada bilo otpremljeno, pao je jedan đip na tužitelja i nanio mu povrede; zbog toga neće on moći vršiti posao slagačkog radnika, voziti bicikl, plesati i plivati, ili samo u manjoj mjeri.

Sudac je na osnovi dokaznog postupka preslušanjem svjedoka utvrdio da je slaganje koje je izvršio drugotuženi brodar bilo nedovoljno stabilno, a da prvotuženo slagačko poduzeće nije prije pristupanja poslu otpreme ispitalo stanje slaganja, i nije sa svoje strane uklonilo mane prvotuženikoveg slaganja. Sud nije uvažio prigovor drugotuženog brodarā da je klauzalna veza između njegove eventualne nepažnje kod slaganja i štete prekinuta nepažljivim postupkom prvotuženog slagačkog poduzeća, jer nepažnja prvotuženih ne oslobadja drugotužene od njihove trajne odgovornosti i na datum predaje tereta na manipulaciju prvotuženima prema svakome koji bi se nalazio u blizini nepažljivo složenog, opće pristupačnog, tereta. Prvotuženi su pak bili dužni da "se pobrinu, kao što to mora oprezan poslodavac, da njihovi radnici ne bi bili izloženi nepotrebnim rizicima" /sudac tako doslovno citira izreku Apelacionog suca Singletona u slučaju Latimer v. A.E.C. Ltd. iz 1952/, a pogotovo kad se uzme u obzir veličina rizika, koja još mora povećati njihovu brižljivost /a pri tome citira Lorda Mortona of Henryton u slučaju Paris v. Stepney Borough Council iz 1951/. Sud smatra da prvotuženi ima snositi manju odgovornost, koju odmjeruje sa 40%, a drugotuženi veću odgovornost, pa ju odmjeruje sa 60%.

Veličina naknade štete utvrđena je tako što iznos od 654 funte 15 šil. i 10 d. priznaje za troškove tužiteljeve zajedno s povredom, a na temelju gubitaka sposobnosti za slagačkog radni-

ka utvrđuje tjednu štetu od 8 funti, 7 šil. i 9 d., uzimajući u obzir tužiteljeve mogućnosti života, /koji ima 47 godina/ zatim uzima gubitak zarade i gubitak zabave što je izgubio mogućnost da vozi bicikl /koji rado vozi/, što neće moći plesati /zabava kojom se bavio/ i što će moći samo ograničeno plivati, pa dosudjuje svotu od 6.750 funti, koju će mu razmjerno nadoknaditi tuženi.

/LLLR 1962, str.126-134/

E.P.

Bilješka. - U ovom slučaju prvotuženi je /slagačko poduzeće/ suđjen samo radi toga što nije ispunio dužnost urednog poslodavca, da se brine za sigurnost svojih namještenika. Drugotuženi bi inače bio sam odgovoran za svu štetu, jer je on bio dužan da kao poslu vješta stranka na javnoj površini složi teret tako da ne može nikoga povrijediti. Da se teret srušio prije nego što je prvotuženi počeo operacije otpremanja, drugotuženi brodar morao bi sam snositi svu štetu. U ovoj presudi oštro su istaknuti kako dužnost poslodavca za sigurnost radnika kad ga izlaže rizicima, koji su mogli i morali biti uklonjeni, a s druge strane se u naknadi štete vodi izrično računa i o zabavama koje je tužitelj izgubio baš zbog zadobivene povrede.

E.P.

VRHOVNI SUD VIKTORIJE

Presuda od 3.X 1961.

Taylor v. Gelong Harbour Trust Commissioners and Horâard Smith Ltd.

Odgovornost tegljenog broda iz ugovora o tegljenju - Ugovorna dužnost naknade štete za tjelesnu povredu zbog nepažnje zapovjednika tegljača, a sa strane tegljenog broda - Nepažnja zapovjednika tegljača nije nepažnja brodarâ tegljača

Povrijedjeni tužitelj uspio je u prethodnoj parnici dokazati da je do povrede došlo zbog nepažljivog manevra zapovjednika prvotuženog tegljača, pa mu je prema prvotuženom brodaru tegljača dosudjena naknada štete od 7.000 funti, a nije zahtjevu udovoljeno prema drugotuženom brodaru tegljenog broda. U ovom sporu je prvotuženi brodar tegljačev, u nastavku prvobitne parnice, ustao zahtjevom da se utvrdi da je drugotuženi brodar tegljenog broda dužan da mu nadoknadi čitav iznos isplaćene naknade štete, jer je prema ugovornim uglavcima brodar tegljenog broda preuzeo obvezu da mu nadoknadi štete zbog tjelesnih povreda nanesenih bilo kojima osobama za vrijeme tegljenja /koje trajanje je posebno u ugovoru definirano/. Drugotuženi se tom zahtjevu opirao, ističući da je tegljačev brodar, kao lučko poduzeće, imao ovlast da odredi najsigurniji način kako će se